

प्रत्याख्यातोऽस्मि गुरुणा गुरुपुत्रैस्तथैव च ।
 इमं विपर्ययं प्राप्तः काममप्राप्य काङ्क्षितं ॥ २० ॥
 सशरीरो दिवं यायामिति मे सौम्य दर्शनं ।
 मद्दायज्ञफलेनेति तच्च नावाप्यते मया ॥ २१ ॥
 अनृतं नोक्तपूर्वं हि विश्वामित्र मया क्वचित् ।
 कृच्छ्रेऽपि वर्तमानेन क्षत्रधर्मेण ते शपे ॥ २२ ॥
 यज्ञैर्मयेष्टं बहुभिर्धर्मतः पालिता मदी ।
 गुरवश्च मया सर्वे शीलवृत्तेन तोषिताः ॥ २३ ॥
 धम प्रयतमानस्य शुद्धवाग्बुद्धिकर्मणः ।
 परितोषं न गच्छन्ति गुरवो मुनिपुंगव ॥ २४ ॥
 दैवमत्र परं मन्ये पौरुषं तु निरर्थकं ।
 शुभाशुभफलप्रप्तौ नराणामिति मे मतिः ॥ २५ ॥
 तस्य मे परमार्तस्य दैवोपकृतकर्मणः ।
 शरणागतस्य भवान् प्रसादं कर्तुमर्हति ॥ २६ ॥
 नान्यां गतिं प्रपश्यामि नान्यः शरणदोऽस्ति मे ।
 दैवं पुरुषकारेण निवर्तयितुमर्हसि ॥ २७ ॥

इत्यार्षे रामायणे आदिकाण्डे शतानन्दवाक्ये त्रिशङ्कुशापो
 नाम षष्ठितमः सर्गः ॥